

По волю тѣ Ти Іс а а ка жертвѣ да ти принесѣ,
Като плачи, въ огнь като гори да го претърпѣ.

САРРА,

КАТО СѢ ПРОБѢЖДА, ПЫТА АВРААМА:

А в р а а м ѣ ! А в р а а м ѣ ! що є туй отъ тебе ?

Цалж ношѣ сѣ разговарѣшъ, туй отъ тебе то що є ?

Будниш ли ? зашлѣ ли си ? на' крышъ ты отъ мен' ?

Съ кого сѣ ты тѣй разговарѣшъ а кажи мен' ?

Що є туй отъ теб' туй мысленье и този твоѣ кахъжъ ?

Този образъ на лицѣ Ти що є усържалъ ?

АВРААМЪ

ОТГОВАРѢ НА САРРА.

Не спѣхъ Господѣ ! но уста тѣ ма хортуватъ,

Ни изнѣкамъ, но на Бога молеж-тѣ ии струвамъ.

Кат' повиненъ сѣхъ молитвѣ поклонъ Богѣ струвамъ,

Сѣхъ колѣнопрклоненье Б о г' сѣ исповѣдамъ.

Нынѣ ты сѣ не безпокоѣвай, нѣи спи си,

Юще не є време за да сѣмини, почини си.

САРРА

НА ТѢЙ МѢ ОТГОВАРѢ.

Защо ма ты тѣй ажишъ ? Богѣ не сѣ молишъ,

Защо не ми ѣбдишъ, Господине, што мыслишъ ?

▲ЗЫКА